

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.10.2010
KOM(2010) 584 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

**om et udkast til en køreplan for oprettelse af en fælles ordning for
informationsudveksling med henblik på overvågning af EU's maritime område**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA- PARLAMENTET

om et udkast til en køreplan for oprettelse af en fælles ordning for informationsudveksling med henblik på overvågning af EU's maritime område

Udkast til en køreplan for oprettelse af en fælles ordning for informationsudveksling med henblik på overvågning af EU's maritime område

1. INDLEDNING

Den 15. oktober 2009 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "Integrering af havovervågningen: En fælles ramme for informationsudveksling for EU's maritime område"¹, hvori der udstikkes retningslinjer for etableringen af en sådan ramme.

Rådet (eksterne forbindelser) godkendte meddelelsen i sine konklusioner af 17. november 2009² og opfordrede Kommissionen til inden udgangen af 2010 at forelægge en køreplan for trinvis oprettelse af en sådan ordning for informationsudveksling. Køreplanens indhold skal præciseres yderligere i 2011, således at den tager hensyn til resultaterne af diverse pilotprojekter. Kommissionen er også blevet bedt om i 2013 at forelægge en vurdering af, hvilke finansielle midler der er nødvendige for at gennemføre denne fælles ordning. Rådet (almindelige anliggender) bekræftede denne tilgang i sine konklusioner af 14. juni 2010³ om den integrerede havpolitik.

Med denne meddelelse efterkommer Kommissionen Rådets opfordring.

Under udarbejdelsen af køreplanen har Kommissionen konsulteret medlemsstaternes ekspertundergruppe for integrering af havovervågningen (i det følgende benævnt "medlemsstaternes ekspertgruppe"), der i overensstemmelse med Rådets konklusioner har fungeret som koordineringsforum. Den brede tværsektorielle repræsentation på disse møder, hvori har deltaget repræsentanter for medlemsstaternes forsvar, gjorde det muligt at bidrage betydeligt til den almindelige forståelse af de spørgsmål, der står på spil. Kommissionen har ligeledes haft nær kontakt med andre sektorgrupper, herunder den højtstående gruppe for SafeSeaNet.

Formålet med at integrere havovervågningen er at skabe et overblik over situationen på havet, dvs. over aktiviteter på havet, der har betydning for EU's søfartssikkerhed, grænsekontrol, forurening af havområder, beskyttelse af havmiljøet, fiskerikontrol, generel håndhævelse af reglerne på området samt EU's forsvarsinteresser og økonomiske interesser, således at der kan træffes velinformerede beslutninger.

¹ KOM(2009) 538 endelig.

² http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/pdf/external_relations_council_conclusions_17112009_en.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/115184.pdf, side 16.

Fordelen ved integreret havovervågning er, at det derved bliver muligt at bibringe de forskellige brugersamfund⁴ i EU og i EØS-staterne et bedre sektorspecifikt situationsbillede over maritime aktiviteter, fordi der fremskaffes yderligere relevante overvågningsdata om tværsektorielle og grænseoverskridende aktiviteter efter "need-to-know"- og "responsibility-to-share"-princippet - med andre ord, hvilke oplysninger der er tjenstligt behov for at have kendskab til, og hvilke der er tjenstlig pligt til at udveksle. Kravet om udveksling af oplysninger bør, navnlig i tilfælde af overhængende trussel, afvejes mod risikoen ved ikke at udveksle de pågældende oplysninger. Det bedre situationsbillede, der dermed tilvejebringes, vil gøre de nationale myndigheders indsats mere effektiv og omkostningseffektiv.

Ved at tackle spørgsmålet om udveksling af oplysninger på overordnet EU-plan sikres det, at alle brugersamfund repræsenteres på lige fod, at der tages hensyn til de sektorspecifikke mål og begrænsninger, og at udviklingen af den fælles ordning for informationsudveksling rent faktisk er til gavn for samtlige brugersamfund. Dermed sikres det også, at EU-ordningerne anvendes optimalt, samtidig med at subsidiaritetsprincippet overholdes til punkt og prikke.

2. OVERSIGT OVER KØREPLANEN

Drøftelserne i medlemsstaternes ekspertgruppe mandede ud i den konklusion, at køreplanen bør resultere i oprettelsen af en decentral informationsudvekslingsordning, der forbinder alle brugersamfund, både civile og militære. Selve oprettelsen af den fælles ordning for informationsudveksling bør være så fleksibel, at der kan tages hensyn til tekniske og sektorspecifikke forbedringer. Der bør under oprettelsen tages behørigt hensyn til eksisterende og planlagte ordninger. Oprettelsen af den fælles ordning bør desuden heller ikke være til hinder for udviklingen af eksisterende og planlagte sektorspecifikke ordninger for udveksling af oplysninger, så længe der tages hensyn til kravet om, at ordningerne skal være indbyrdes kompatible, således at der kan udveksles oplysninger mellem dem. Der bør gøres brug af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med andre informationsudvekslingsordninger, som omfatter et civilt-militært samarbejde.

Hvis man tager antallet af potentielle deltagere i informationsudvekslingsordningen i betragtning såvel som de vidt forskellige retlige rammer og arten af de oplysninger, der skal udveksles, er det højst usandsynligt, at der skulle findes én teknisk løsning, der passer til samtlige udvekslinger inden for ordningen. Derfor bør ordningen udformes som *en omkostningseffektiv, decentraliseret sammenkobling af forskellige informationslag, som gør havovervågningsordningerne mere effektive, idet den udfylder informationshullerne på tværs af Europa og samtidig undgår duplikering af oplysninger.*

Disse lag bør forvaltes af de respektive ejere af relaterede oplysninger på medlemsstatsniveau og på EU-niveau i overensstemmelse med de gældende retsinstrumenter. Derved sikres det, at de nationale myndigheders beføjelser og EU-organernes mandater som fastsat i disse retsinstrumenter respekteres fuldt ud.

Fælles for de fleste brugersamfund er behovet for et tydeligere situationsbillede med basisoplysninger om den maritime situation, som vil være til gavn for alle brugersamfund. Dette situationsbillede kan sammensættes ved hjælp af oplysninger fra flere ordninger og sensorer, der identificerer samarbejdsvillige og ikke-samarbejdsvillige mål af alle størrelser.

⁴ Der findes en detaljeret liste over brugersamfund i punkt 3.1 og i bilaget.

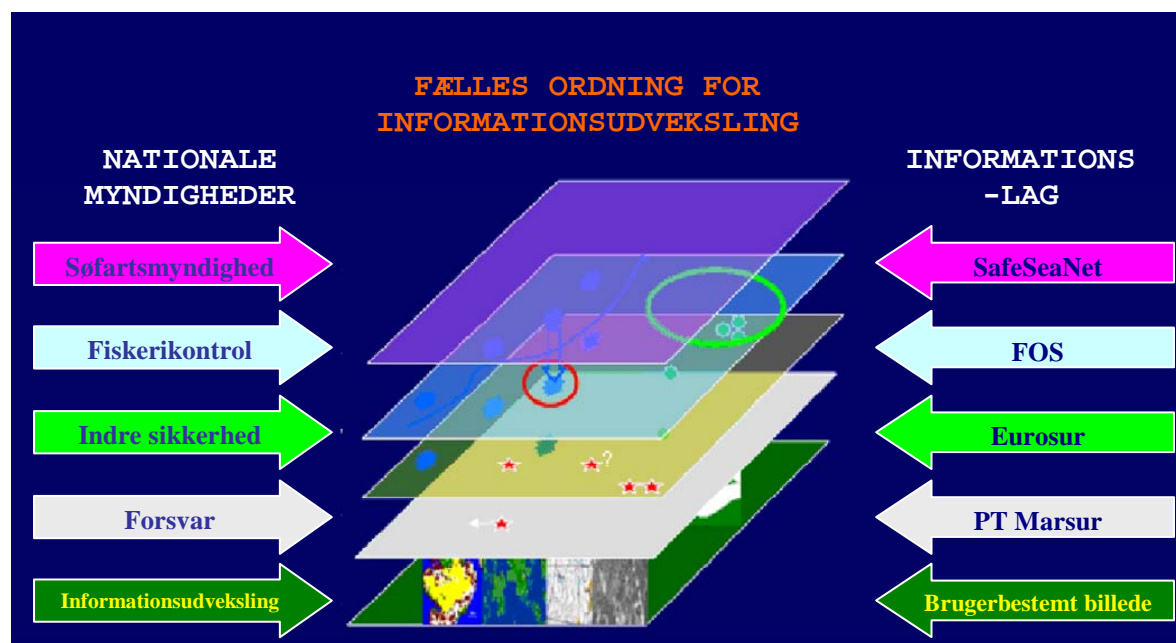
Basisoplysningerne i situationsbilledet af søtrafikken er ikke klassificeret og kan udveksles uden restriktioner mellem alle brugersamfund under forudsætning af, at der træffes de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Visse brugersamfund har dog behov for at supplere basisoplysningerne i det maritime situationsbillede med følgende specifikke oplysninger:

- (a) Oplysninger om ulovlige aktiviteter og trusler i forbindelse med enhver type fartøj, der har konsekvenser for EU's interne og eksterne sikkerhed. Sådanne oplysninger indsamles hovedsagelig af kystvagter, grænsevagter, politiet og forsvaret.
- (b) Specifikke fangstoplysninger, som holdes sammen med fiskerifartøjernes positionsoplysninger med henblik på bekæmpelse af ulovligt fiskeri.
- (c) Avancerede elektroniske oplysninger vedrørende alle varer, der indføres i og udføres fra EU's toldområde, således at der kan foretages en forhåndsvurdering af varenes sikkerhed.

Nogle af de oplysninger, der håndteres af disse brugersamfund, er yderst følsomme og kan derfor kun udveksles i lukket punkt-til-punkt kommunikation eller via eller mellem sikrede sektornetværk. På nuværende tidspunkt udveksler disse brugersamfund oplysninger og efterretninger inden for strengt fastlagte rammer, der i mange tilfælde er nedfældet i internationale aftaler. Informationsudvekslingsordningen vil derfor ikke blive baseret på princippet om, at alle udveksler alle oplysninger, men derimod på princippet om, hvilke oplysninger der er brug for at have kendskab til, og hvilke der er pligt til at udveksle.

Eksempel på en struktur med forskellige informationslag (ikke-hierarkisk)

Brugersamfundene er nødt til at deltage fuldt ud i gennemførelsen af nedenstående seks trin og udarbejdelsen af den konsekvensanalyse, som Kommissionen og medlemsstaternes ekspertgruppe finder nødvendig for udviklingen af den fælles ordning for informationsudveksling.

Trin 1 – Identifikation af alle brugersamfund: Medlemsstaterne og Kommissionen skal *udpege deltagerne* i informationsudvekslingsordningen. Medlemsstaternes og EØS-staternes forskelligartede forvaltninger betyder, at det er nødvendigt at koncentrere sig om de allerede eksisterende brugersamfunds "funktioner" snarere end, hvilke typer nationale myndigheder der er tale om.

Trin 2 – Kortlægning af datasæt og analyse af datahuller med henblik på dataudveksling for at sikre, at den fælles informationsudvekslingsordning giver *merværdi*: Kortlægningen foregår ved, at der for det første tegnes et kort over den dataudveksling, der allerede finder sted på EU-plan og på nationalt plan, og for det andet foretages en analyse af eventuelle huller for at identificere de forskellige sektors efterspørgsel efter data, som ikke opfyldes med det aktuelle dataudbud.

Trin 3 – Fælles dataklassifikationsgrader, som skal løse problemet med, at de forskellige sektorer klassificerer samme type data forskelligt. Uden at der gribes ind i de nationale dataklassifikationsgrader skal det i forbindelse med trin 3 identificeres, hvilke nationale klassifikationsgrader der svarer til hinanden, således at det bliver muligt at udveksle data inden for rammerne af den fælles informationsudvekslingsordning. På grundlag heraf kan der fastsættes fælles bestemmelser for dataudvekslingen inden for den fælles ordning.

Trin 4 – Udvikling af støttestrukturen for den fælles informationsudvekslingsordning - her er tale om *ordningens tekniske støttestruktur*, dvs. oprettelsen af grænseflader mellem de eksisterende og de planlagte sektorordninger med henblik på at muliggøre udveksling af oplysninger på tværs af sektorerne. Dette arbejde bør forestås af repræsentanter for de forskellige sektorspecifikke brugersamfund, idet de baserer sig på resultaterne af det 7. rammeprogram og diverse pilotprojekter (f.eks. Marsuno, BluemassMed, Eurosur-pilotprojektet om kommunikationsnet, GMES, PT Marsur og de pilotprojekter, der gennemføres inden for rammerne af SafeSeaNet).

Trin 5 – Fastlæggelse af adgangsrettigheder – dette indebærer fastlæggelsen af *de forskellige sektorgruppers ret* til at få adgang til oplysninger fra andre sektorer. Dette vedrører kun oplysninger, som skal udveksles i EU og EØS-staterne via den fælles informationsudvekslingsordning⁵.

Trin 6 – Overholdelse af lovbestemmelserne – dette trin har til formål at sikre, at der er et utvetydigt *retsgrundlag* for dataudvekslingen, som mindst definerer arten af de oplysninger, der skal udveksles, hvilke beføjelser og hvilken ret dataudbyderen og –modtageren har til at udveksle de pågældende oplysninger, formålet med udvekslingen og metoden. Det er også nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger, som sikrer, at oplysningerne behandles med den nødvendige fortrolighed og sikkerhed, og at persondata beskyttes, hvor det er relevant. Det skal afklares, hvorvidt EU-lovgivningen indeholder hindringer for dataudvekslingen, og hvis dette er tilfældet, skal der findes en løsning på problemet.

3. HEN IMOD EN KØREPLAN

Princip 1:	Sammenkobling af alle brugersamfund, inklusive instanser i forsvarer
-------------------	--

⁵ Der bør være fri adgang til miljøoplysninger i overensstemmelse med Århuskonventionen.

3.1. Trin 1: Identifikation af brugersamfund

Formål: At indkredse, hvem der kommer til at deltage i den fælles ordning for informationsudveksling.

Beskrivelse: Eftersom medlemsstaternes myndigheder internt er organiseret vidt forskelligt, foreslås det, at de brugersamfund, der skal deltage i den fælles ordning for informationsudveksling, udpeges på basis af følgende "funktioner":

- (1) sikkerhed til søs⁶ (herunder eftersøgnings- og redningstjenester), maritim sikring⁷ og forebyggelse af forurening fra skibe⁸
- (2) fiskerikontrol
- (3) beredskab og bekæmpelse af forurening til søs; havmiljøet
- (4) toldkontrol⁹
- (5) grænsekontrol¹⁰
- (6) generel retshåndhævelse¹¹
- (7) forsvar¹²

Bilaget indeholder en vejledende beskrivelse af disse funktioner.

Foranstaltninger: Hver enkelt medlemsstat bør identificere den eller de myndigheder, der varetager ovennævnte funktioner. Der kan udpeges mere end én myndighed pr. funktion. På dette grundlag vil de pågældende myndigheder blive anerkendt som medlemmer af brugersamfundet og som sådan være berettiget til at "*modtage/bidrage med information på nationalt plan fra/til internationale, regionale, EU-dækkende, militære og interne sikkerhedssystemer og -ordninger i overensstemmelse med brugsbetingelser og nøje fastlagte adgangsrettigheder, så det enkelte brugersamfund kan opbygge sit eget brugerbestemte overblik over situationen*" (princip 1 fra meddelelsen fra 2009).

Hver udpeget myndighed skal desuden angive, om den er koblet sammen med nationale, regionale eller europæiske netværk, og oplyse, hvem der er medlem af de nævnte netværk.

⁶ Sikkerhed til søs som fastsat i de relevante IMO-konventioner, navnlig Solas, STCW og COLREG samt relateret EU-lovgivning.

⁷ Maritim sikring som fastsat i Solas-konventionens kapitel XI-2, forordning (EF) nr. 725/2004 og direktiv 2005/65/EF. Ifølge artikel 2 i forordning (EF) nr. 725/2004 betyder "maritim sikring": Kombinationen af forebyggende foranstaltninger, der har til formål at beskytte søfarten og havnefaciliteterne mod trusler om forsætlige ulovlige handlinger.

⁸ MARPOL-konventionen (73/78) og relateret EU-lovgivning.

⁹ Med fokus på varekontrol.

¹⁰ Med fokus på forebyggelse af ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet ved EU's ydre grænser.

¹¹ Med fokus på forebyggelse af kriminelle/ulovlige handlinger og på politiets administrative indsats på EU's maritime område.

¹² Se også princip 3.

På EU-plan er navnlig funktion 1) allerede omfattet af direktivet om oprettelse af det europæiske trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfart¹³. Eftersom systemet allerede er i drift, er brugerne udpeget.

Funktion 5) vil også på EU-plan være omfattet af Eurosur, som stiller de nødvendige tekniske og driftsmæssige rammer til rådighed for medlemsstaterne, således at de bedre kan danne sig et overblik over situationen ved deres ydre grænser, og de nationale myndigheder kan opbygge deres reaktionskapacitet.

Funktion 6) dækker et bredt område, som især er omfattet af forpligtelser vedrørende den indre sikkerhed, som varetages af Europol og andre relevante organer. Der bør også tages hensyn til integreringen af data i Eurosur-nettet.

Parallelt hermed skal Kommissionen anføre alle relevante EU-organer/-institutioner under de relevante funktioner.

Aktører: Medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante organer

Tidshorisont: Inden udgangen af 2010

3.2. Trin 2: Kortlægning af datasæt og analyse af datahuller med henblik på dataudveksling

Formål: At definere eksisterende og fremtidige havovervågningsdatasæt og afdække, i hvilken grad efterspørgslen efter tværsektoriel dataudveksling efterkommes. Dette skal foretages på både nationalt og regionalt plan og på EU-plan.

Beskrivelse: De kontrol- og overvågningdata, der er relevante for den fælles informationsudvekslingsordning, findes i EU-systemerne og de nationale og regionale systemer, der er etableret i henhold til EU-lovgivningen, samt i de nationale og regionale systemer, der er etableret i henhold til nationale bestemmelser. Der udarbejdes et kort, som viser de enkelte brugersamfunds tilgængelige overvågningsdata og deres efterspørgsel efter relevante data fra andre brugersamfund. Dette vil gøre det muligt at afdække eventuelle kløfter mellem udbuddet af og efterspørgslen efter sådanne overvågningsdata.

Ved at afdække denne *kløft* gøres det klart, hvilken *merværdi* der kan opnås ved at slå bro over kløften ved hjælp af tværsektoriel udveksling i hele EU af havovervågningsdata.

Foranstaltninger:

a) *Kortlægning af data*: De enkelte brugersamfund bør i samarbejde med deres respektive arbejdsgrupper og (i givet fald) EU-organerne identificere de relevante overvågningsdata, de råder over på nuværende tidspunkt (kortlægning af udbuddet), og deres efterspørgsel efter relevante data fra andre brugersamfund (kortlægning af efterspørgslen), idet de angiver retsgrundlaget for hvert datasæt og oplyser, om det indeholder personoplysninger eller oplysninger vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder eller andre retlige restriktioner.

b) *Analyse af datahuller*: Eventuelle kløfter mellem udbud og efterspørgsel afdækkes ved hjælp af nævnte kortlægning.

¹³ Direktiv 2002/59/EF. Ændret ved direktiv 2009/17/EF.

Aktører: Medlemsstaternes ekspertgruppe i nært samarbejde med de sektorspecifikke arbejdsgrupper.

I dette arbejde bør deltage en tværfaglig teknisk rådgivningsgruppe (Technical Advisory Group - TAG), der nedsættes ad hoc, og som består af repræsentanter for hvert brugersamfund, en repræsentant for BluemassMed og Marsuno samt relevante EU-organer og -initiativer. Disse eksperter har til opgave at bistå med grundigt kendskab til udviklingen i de enkelte sektorer. Den tekniske rådgivningsgruppe skal tilvejebringe en struktur for ovennævnte kortlægning af udbud og efterspørgsel, som skal danne grundlag for de enkelte brugersamfunds input. Den tekniske rådgivningsgruppe skal bistås af Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter, idet de nuværende og planlagte initiativer på EU-niveau udnyttes bedst muligt. Alle resultater fremlægges for medlemsstaternes ekspertgruppe.

Tidshorizont: Inden udgangen af 2011

Princip 2: **Opbygning af en teknisk interoperabilitetsstruktur, idet de eksisterende systemer udnyttes bedst muligt og de specifikke (punkt-til-punkt) forbindelser opretholdes for visse typer data**

3.3. **Trin 3: Fælles dataklassifikationsgrader**

Formål: Brugersamfundene bør arbejde hen imod en fælles tilgang til dataklassifikation for at lette den tværsektorielle dataudveksling.

Beskrivelse: Eftersom den fælles ordning for informationsudveksling kun er tænkt som et redskab til transmission af data mellem brugersamfund og ikke som en (centraliseret) platform for lagring af udvekslingsegne data, er de enkelte brugersamfund ansvarlige for at indsamle og lagre data i overensstemmelse med deres egne sektorspecifikke systemer og sikkerhedsstandarder. Derfor kan der opstå det problem, at de samme datasæt klassificeres forskelligt af de forskellige brugersamfund. Hvis der skal opbygges tilstrækkelig tillid til, at der kan udveksles data på tværs af sektorerne i en decentral dataudvekslingsordning, er det nødvendigt at arbejde hen imod en fælles tilgang til klassifikationen af data. De almindeligt anerkendte dataklassifikationsgrader, som er fastlagt i Rådets og Kommissionens retsakter¹⁴, bør anvendes.

Foranstaltninger: Der skal udarbejdes en fælles ontologi, således at de samme data klassificeres på ens eller tilsvarende måde henblik på at opnå gnidningsløs udveksling af data mellem de forskellige sektorer. Dette skal ske i to etaper:

- (1) Der udarbejdes en sammenlignende oversigt over, hvilke *klassifikationsgrader* (EU Restricted, EU Confidential osv.), der tildeles de relevante datasæt. Der skal tages hensyn til disse grader i forbindelse med det fremtidige definitionsarbejde.
- (2) Brugersamfundene bør verificere deres nuværende praksis med hensyn til, hvilke klassifikationsgrader de tildeler de relevante datasæt.

¹⁴ Kommissionens afgørelse af 29. november 2001 (EFT L 317 af 3.12.2001), som ændret. Denne afgørelse er baseret på Rådets afgørelse af 19. marts 2001 (EFT L 101 af 11.4.2001), som ændret.

Aktører:

Første etape bør forestås af medlemsstaternes ekspertgruppe med støtte fra ovennævnte tekniske rådgivningsgruppe.

Anden etape bør forestås af de pågældende brugersamfund med støtte fra de relevante ekspertgrupper og EU-organer, idet der tages hensyn til andre relevante initiativer, som f.eks. de igangværende pilotprojekter. Marsuno- og BluemassMed-pilotprojekterne om integrering af havovervågningen skulle kunne være til hjælp for brugersamfundene i denne opgave.

Tidshorison:

Etape 1: 2011

Etape 2: Første kvartal 2012

3.4. Trin 4: Udvikling af støttestrukturen for den fælles informationsudvekslingsordning

Formål: At etablere interoperabel drift og et fælles teknisk grundlag med henblik på decentral udveksling af havovervågningsdata.

Der bør ligeledes sættes fokus på at sørge for overordnet it-sikkerhed i ordningen.

Beskrivelse: Når de data, der skal udveksles, er identificeret (trin 2), skal det bestemmes, hvilken teknisk udvekslingsmetode der er bedst egnet til formålet.

Der kunne udarbejdes *et fælles it-sprog* som gør det muligt at udveksle data mellem de forskellige relevante systemer. Brugersamfundene kunne *konvertere* deres egne data fra deres egne systemer til et *almment accepteret format*, der er tilgængeligt for alle brugersamfund, og som kan tydes af ethvert edb-system, som er godkendt til at skaffe sig adgang til nettet. Det nødvendige fælles software kunne i en vis grad udvikles i fællesskab på et open source-grundlag.

Fordelene ved denne tilgang til dataudveksling er følgende:

- (1) Den gør det muligt at oprette en fælles ordning for informationsudveksling gradvist, idet der begyndes med de oplysninger, der lettest kan udveksles, og på en relativt *ukompliceret* måde (fordi den overflødigfører en omfattende standardisering af de forskellige overvågningssystemer).
- (2) De forskellige parters eksisterende systemer påvirkes kun i det omfang, at der skal tilføjes et modul, som gør det muligt for webtjenesten at hente de ønskede data.
- (3) Udvikling af software på et open source-grundlag gør det muligt når som helst at tilpasse det *fælles it-sprog* til fremtidige behov, hvilket overflødigfører diverse dyre videreudviklinger og leverandøraftængighed. Denne tilgang bidrager desuden til opbyggelsen af interessefællesskaber.

I andre tilfælde kan det være nødvendigt at basere dataudvekslingen og interoperabiliteten på andre teknologier og procedurer end de planlagte (f.eks. hvis der er tale om realtidsdata og navnlig hvis disse er klassificerede, eller hvis dataene hentes samtidigt over store afstande). I

sådanne tilfælde kan der være behov for andre teknologier (f.eks. satellitbaserede teknologier), idet der tages højde for ikke blot internationale datastandarder, som f.eks. dem, der er anført i FN's register over handelsdata (UNTDDED), men også de praktiske erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med diverse FTU-projekter og allerede udviklede militære informationsudvekslingsordninger. Resultaterne af igangværende forskningsprojekter, der tager sigte på at forbedre den europæiske industris konkurrenceevne, ved f.eks. at udvikle hensigtsmæssige interoperabilitetsstandarder, kan også være nyttige, når det gælder om at styrke den fælles informationsudvekslingsordnings teknologiske grundlag.

Foranstaltninger: Ovennævnte tekniske rådgivningsgruppe skal udarbejde forskellige løsningsmodeller, som skal drøftes med brugersamfundene. Alle resultater fremlægges for medlemsstaternes ekspertgruppe.

Aktører: Den tekniske rådgivningsgruppe, medlemsstaternes ekspertgruppe og de sektorspecifikke arbejdsgrupper

Tidshorison: 2012

Princip 3: Civilt-militært samarbejde

Det er vigtigt, at medlemsstaternes forsvar deltager i udviklingen af den fælles ordning for informationsudveksling. I dette øjemed udpeger medlemsstaterne (under trin 1) deres respektive nationale myndigheder. De enkelte medlemsstater bør derfor sikre, at deres militære myndigheder fortsat bidrager til udarbejdelsen af køreplanen ved at deltage i medlemsstaternes ekspertundergruppe for integrering af havovervågningen, som Kommissionen har nedsat. Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) er selvskrevet til at deltage i medlemsstaternes ekspertgruppe og i den tekniske rådgivningsgruppe, hvor det kan bidrage med sin viden om havovervågningsprojektgruppen (PT Marsur).

Ekspertrapporten fra Forsvarsagenturets "Wise Pen Team" blev offentliggjort den 26. april 2010. Den er et vigtigt bidrag til udviklingen af et bedre samarbejde mellem FSFP og de civile aktører, der deltager i havovervågning, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger.

Princip 4: Specifikke retlige bestemmelser

3.5. Trin 5: Definition af adgangsrettigheder

Formål: Trin 5 består i at definere brugersamfundenes adgangsrettigheder til hinandens data.

Beskrivelse: De enkelte brugersamfund bør på grundlag af de foregående trin definere de adgangsrettigheder, de er villige til at indrømme andre brugersamfund for de datasæt (EU-data eller nationale data), som de er villige til at dele, og som der er efterspørgsel efter hos de øvrige brugersamfund.

Adgangsrettighederne skal konsolideres og ajourføres. For at kunne tage højde for særlige omstændigheder bør indehaverne af oplysninger forvalte adgangsrettighederne dynamisk, hvilket i bestemte tilfælde kan omfatte muligheden for ad hoc at blokere disse rettigheder eller indrømme yderligere rettigheder.

Foranstaltninger: Brugersamfundene giver på grundlag af en model, som opstilles af den tekniske rådgivningsgruppe, meddelelse om deres intentioner om at dele bestemte data med

andre brugersamfund. Dette sker på basis af det databehov, der er fastlagt i forbindelse med ovennævnte analyse. Eftersom den fælles ordning for informationsudveksling ikke skal være en platform for datalagring, men et værktøj til punkt-til-punkt dataoverførsler, skal det undersøges, hvorvidt de eksisterende sektorspecifikke datapolitikker er brugbare, når det gælder tværsektoriel dataudveksling via den fælles ordning. Den tekniske rådgivningsgruppe skal samle brugersamfundenes forslag og opstille dem i en samlet oversigt. Kommissionen skal forelægge denne oversigt for medlemsstaternes ekspertgruppe til validering.

En sådan fremgangsmåde resulterer i:

- (1) sammenkobling af alle brugersamfund på basis af princippet om tjenstligt behov/tjenstlig forpligtelse til udveksling af oplysninger
- (2) en ikke-hierarkisk interoperabilitetsstruktur
- (3) et fleksibelt informationsudvekslingsmiljø, som giver medlemsstaterne mulighed for efter behov at stille nationale/regionale data til rådighed
- (4) en fælles tilgang til dataklassifikation
- (5) omkostningseffektivitet, eftersom samme data anvendes til forskellige formål.

Aktører: Den tekniske rådgivningsgruppe og de sektorspecifikke arbejdsgrupper i nært samarbejde med medlemsstaternes ekspertgruppe.

Tidshorison: 2012

3.6. Trin 6: Tilvejebringelse af et sammenhængende retsgrundlag

Formål: At sikre, at oplysningerne udveksles i henhold til korrekte retlige rammer.

Beskrivelse: Ved udgangen af 2011 skulle arbejdet i pilotprojekterne have resulteret i et foreløbigt overblik over retlige, administrative og tekniske hindringer for udvekslingen af oplysninger, en redegørelse for, hvordan udvekslingen af oplysninger fremmes bedst muligt, og en nærmere redegørelse for, hvordan kravene vedrørende fortrolighed og udveksling af oplysninger opfyldes. Dette trin har derfor til formål at sikre, at der for hver dataudveksling er en klar retlig ramme for de respektive rettigheder og forpligtelser, der er forbundet med deltagelsen i udvekslingen. Der bør samtidig tages behørigt hensyn til andre juridiske spørgsmål, som f.eks. datafortrolighed, intellektuelle ejendomsrettigheder, beskyttelse af persondata og ejendomsretten til data i henhold til nationale og international love.

Foranstaltninger: Klarlægge, hvilke dataudvekslingskrav der allerede er omfattet af internationale retsregler eller EU-retsregler, og hvilke der er behov for at fastsætte på grundlag af nye retsregler.

Aktører: Medlemsstaternes ekspertgruppe i samarbejde med sektorarbejdsgrupperne.

3.7. Konsekvensanalyse, også af de finansielle konsekvenser

Kommissionen foretager en konsekvensanalyse på grundlag af denne køreplans trin 1-6, hvorefter den forelægger et forslag om oprettelse af den fælles ordning for informationsudveksling for Rådet og Europa-Parlamentet. Kommissionen fastsætter desuden

en passende tidsfrist for medlemsstaternes og de relevante EU-organers gennemførelse af ordningen.

For at sikre, at Den Europæiske Union kun handler inden for rammerne af de beføjelser, som medlemsstaterne har tildelt den i henhold til traktaterne, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, vil de foranstaltninger, der vedrører spørgsmål henhørende under medlemsstaternes kompetence (f.eks. trin 2), ikke blive afspejlet i hverken køreplanen eller Kommissionens forslag.

Tidshorizont: Køreplanens forskellige trin og navnlig arbejdet i medlemsstaternes ekspertgruppe og i sektorarbejdsgrupperne er tænkt som forberedelse til konsekvensanalysen. Konsekvensanalysen bør foreligge i den endelige affattelse senest i 2013.

4. KONKLUSION

Denne køreplan udgør en fleksibel trinvis model for oprettelsen af en decentraliseret fælles ordning for informationsudveksling, som i overensstemmelse med Rådets krav afspejler de omfattende høringer af medlemsstaternes ekspertgruppe.

Den faktiske gennemførelse af ordningen afhænger af engagementet hos de aktører, der er udpeget i de forskellige trin. Kommissionen sørger for sammenhængende gennemførelse af køreplanen. Kommissionen og medlemsstaterne bør sørge for tilsvarende sammenhæng inden for sektorarbejdsgrupperne. Medlemsstaternes ekspertgruppe sørger for den overordnede sammenhæng i forbindelse med integreringen af havovervågningen.

Medlemsstaterne bør inden for rammerne af Marsuno- og BlueMassMed-pilotprojekterne overveje yderligere, i hvilket omfang der bør anvendes en regional tilgang til oprettelsen af den fælles ordning for informationsudveksling. Spørgsmålet bør desuden henvises til medlemsstaternes ekspertundergruppe, som Kommissionen har nedsat. Denne gruppe skal også overveje, i hvilket omfang, på hvilke betingelser og hvornår i integrationsprocessen kandidatlande og potentielle kandidatlande kan tilslutte sig dette initiativ. Det kunne desuden i fremtiden overvejes, under hvilken hensigtsmæssig form visse tredjelande kunne deltage. Efter Rådets ønske vil denne køreplan blive gennemgået endnu engang i 2011.

BILAG

Medlemmer af den fælles ordning for informationsudveksling (brugersamfund)	Ordningens overvågnings- og støttefunktioner
1. Sikkerhed til søs (herunder eftersøgnings- og redningstjenester), maritim sikring og forebyggelse af forurening fra skibe	Overvågning af overholdelsen af sikkerhedsregler og forebyggelse af forurening fra skibe (skibsbygning, udstyr, besætning/passagerer og last); støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Overvågning af overholdelsen af reglerne om navigations-sikkerhed (sikker skibstrafik); støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Overvågning af overholdelsen af reglerne om sikringen af skibe; støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Støtte til sikker og effektiv skibstrafik; skibstrafikstyring
	Tidlig varslings/identifikation af skibe/personer i nød; støtte til reaktionsforanstaltninger (eftersøgning og redning, bjergning og nødområder)
	Tidlig varslings/identifikation af trusler mod den maritime sikkerhed inden for rammerne af Solas, kapitel XI-2; støtte til reaktionsforanstaltninger
	Tidlig varslings/identifikation af trusler/piratvirksomhed eller væbnede røverier; støtte til reaktionsforanstaltninger
2. Fiskerikontrol	Overvågning af overholdelsen af reglerne for fiskeriet; støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Tidlig varslings/identifikation af ulovligt fiskeri eller ulovlige landinger; støtte til reaktionsforanstaltninger
3. Beredskab og bekæmpelse af forurening til søs; havmiljøet	Overvågning af overholdelsen af reglerne om beskyttelse af havmiljøet; støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Tidlig varslings/identifikation af hændelser/ulykker, der har konsekvenser for miljøet; støtte til forebyggelse/bekæmpelse af forurening
4. Toldkontrol	Overvågning af overholdelsen af toldbestemmelserne for import og eksport af varer og varebevægelser; støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Tidlig varslings/identifikation af ulovlig handel med varer (narkotika, våben osv.); støtte til reaktionsforanstaltninger
5. Grænsekontrol	Overvågning af overholdelsen af reglerne om immigration og grænsepassage; støtte til håndhævelsesforanstaltninger
	Tidlig varslings/identifikation af tilfælde af ulovlig migration eller menneskesmugling; støtte til reaktionsforanstaltninger
6. Generel retshåndhævelse	Overvågning af overholdelsen af gældende lovgivning i havområder omfattet af politikontrol og støtte til håndhævelses- og/eller reaktionsforanstaltninger

7. Forsvar	Overvågning til støtte for generelle forsvarsopgaver, som f.eks.: <ul style="list-style-type: none">• udøvelse af national suverænitet på havet• bekæmpelse af terrorisme og andre fjendtlige aktiviteter uden for EU• andre opgaver inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, jf. artikel 42 og 43 i TEU
-------------------	--

ORDLISTE

BluemassMed:	Blue Maritime Surveillance System Med - pilotprojekt om integrering af havovervågningen, som medfinansieres af Europa-Kommissionen
Den fælles ordning for informationsudveksling:	En fælles ordning for informationsudveksling for EU's maritime område
FSFP:	Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik
EDA:	Det Europæiske Forsvarsagentur
Europol:	Den Europæiske Politienhed
Eurosur:	Det europæiske grænseovervågningssystem
GMES:	Global Monitoring for Environment and Security (Global miljø- og sikkerhedsovervågning) – det europæiske initiativ til oprettelse af et europæisk jordobservationssystem
Marsuno:	Maritime Surveillance in the Northern European Sea Basins (havovervågning i de nordeuropæiske havområder) - pilotprojekt om integrering af havovervågningen, som medfinansieres af Europa-Kommissionen
PT Marsur:	Project Team Maritime Surveillance – projekt om havovervågning inden for rammerne af EDA
SafeSeaNet:	Safe Sea Network – En europæisk platform for udveksling af havovervågningsdata mellem medlemsstaternes søfartsmyndigheder
Solas:	International Convention for the Safety of Life at Sea (international konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen)
TAG:	Teknisk rådgivningsgruppe bestående af repræsentanter for alle relevante brugersamfund inden for havovervågning. Gruppen har en repræsentant for Kommissionen som formand og yder teknisk rådgivning til udarbejdelsen af udkastet til en køreplan for den fælles ordning for informationsudveksling
FOS:	Satellitbaseret fartøjsovervågningssystem – anvendes til overvågning af fiskeriet
Wise Pen:	En ekspertgruppe bestående af fem admiraler, der har udarbejdet en rapport til EDA's Styringskomité: "Maritime surveillance in support of CSDP" (havovervågning til støtte for FSFP).